

maal, der kan afgjøres med det, som det ærede Medlem for Veile sagde, at det vilde fremkalde en „smertelig Bevægelse“ omkring i Landet, hvis dette Forslag under Nr. 21 skulde gaae igjennem. Tænk ogsaa paa, mine Herrer, det vil vække den aller smerteligste Bevægelse over hele Landet, hvis det Forslag, der her er stillet, bliver forkastet, og hvis det Forslag, der nu under Auspicer, som maaskee ere gunstigere end nogen sinde, gjøres paa at bringe det kongelige Theater paa en ordnet og fast Fod, stydes tilside af Folkethinget. Der vil blive den allerdybeste Beflagelse over en saadan Beslutning, og lad mig her sige navnlig til det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Høgsbro), at det er den stæfeste Gjærning, Nogen kan gjøre, at tale om, at det ikke kan hjælpe Folket i dets Heelhed, at „enkelte Samfundsklasser“ faae en aandelig Paavirkning herfra eller derfra. Han talte om det kongelige Theater, som om det kun henvendte sig til en indskrænket lille Kreds af det danske Folk, hvis æsthetiske Følelse oplives, og hvis nationale Aand styrkes, men at Folkets store Masse staaer rolig og upaavirket udenfor. Hvad kan der da peges paa af lignende Ting, som henvender sig til mere end en enkelt „Samfundsklasse“? Er det ikke igjennem den Paavirkning, som udøves paa „Samfundsklasserne“, at Nationen som en Heelhed gaaer frem? Dersom Enhver af os, naar en offentlig Sag kommer frem, vilde sige: hvad gaaer den mig an, den berører alene en anden Samfundsklasse, det er Folk med en ringere Dannelse end jeg eller Folk med en større Dannelse end jeg, hvad bryder jeg mig derom, jeg tænker kun paa mit Eget, kun paa, hvad der kan hjælpe mig, og jeg er det egentlige Folk — dersom Enhver vilde tale saaledes, hvad blev da et Samfund til? Lad os dog erkjende, at naar vi paa den ene Side arbejds- troelig og villig — og Ingen kan i denne Henseende være villigere end netop vi, der tale Theatrets Sag, — paa at fremme det menige Folks Uddannelse, paa at bortferne enhver Skranke, der har stillet sig i veien mellem Dplysningen og den menige Almue, saa bør vi paa den anden Side ikke tage bort en betydningfuld og høit skattet Kilde til aandelig

Paavirkning og Forvædling for de Samfundsklasser, som man ikke i noget Land kan flære bort fra „Folket“, uden at man derved bortstører noget af dets Marv og bedste Kraft.

Ordføreren: Ovenpaa det varme og smukke Foredrag, vi nu hørte, skal jeg kun fremkomme med nogle ganske faa Bemærkninger, ikke med Hensyn til selve Theaterspørgsmaalet, der er saa grundigt udbatteret, men blot nogle Bemærkninger, der skulle slutte sig til det, jeg igaar blandt Andet fremførte angaaende Sædtillægs-spørgsmaalet. Det er et noget pro- saisk Spørgsmaal, men det er virkelig af stor Vigtighed for alle de Kunstnere, der ere ansatte ved Theatret. Det er ganske rigtigt, som den ærede sidste Taler sagde, at den Grund, man pleier at anføre for, at det ved Theatret ansatte Personale ikke skal have samme Vederlag for Sædtillæg som andre Embedsmænd, nemlig, at dette Personale har en særegen Lønning igjennem den saakaldte Spillepræmie, ikke passer paa Capellet's Personale og heller ikke paa de Embedsmænd, der henhøre til Theatrets Administration, men ligemeget, det er nu engang en Forudsætning, der har været tilstede, ialfald lige siden Theatercommissionen afgav sin Betænkning, at dette Personale af den anførte Grund ikke skulde have det fulde Sædomskrivningsvederlag. Naar derfor Forslaget under Nr. 21 vedtages, hvori Punkt 8 angiver det begrænsede Sædtillægsvederlag, saa vil der ikke være nogen videre Banffelighed tilstede. Det kan maaskee have Udseende af, at man, fordi den almindelige Lønningslov nu engang er kommen først til Verden og er gjældende fra 1ste April, tager en Net bort fra dette Personale, som det engang havde vundet, men i Virkeligheden vil det dog ikke være nogen Uret, man begaaer ved at indskrænke Sædtillæget til disse Embedsmænd i Dverreensstemmelse med Forslaget under Nr. 21. Men sæt nu, at Forslaget under Nr. 21 ikke vedtages, saa gaae vi jo Alle, den ærede Minister indbefattet, ud fra den Forudsætning, at da skal den almindelige Lønningslov komme til Anvendelse, thi Forslaget under Nr. 32, som Ministeren har stillet, er, som Bilag 10 udviser, bygget paa denne Forudsætning. Altsaa,